

Sygn. Akt IXKz800)12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział IX Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Sędziowie: SO Anna Szeliga /spr./

SO Aleksandra Babilon-Domagala

Protokolant st. sek. sąd. Elżbieta Drogosz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko
po rozpoznaniu

w sprawie przeciwko Wojciechowi Lubawskiemu , Czesławowi

Gruszewskiemu, Krzysztofowi Soleckiemu, Bogdanowi Klikowiczowi,

Wojciechowi Grubnerowi i Wojciechowi Kielkowi

oskarżonym o przestępstwo z art.231§1kk w zw. z art. 35 ust.1 w zw. z art.6
ust.2pkt.10 ustawy o ochronie zwierząt

zażalenia wniesionego przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie
na postanowienie Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 23 listopada 2012r

w przedmiocie umorzenia postępowania karnego

na podstawie art. 437§2kpk

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w
Kielcach do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kielcach podstawie art.
17§1pkt.9kpk umorzył postępowanie przeciwko Wojciechowi Lubawskiemu,
Czesławowi Gruszewskiemu, Krzysztofowi Soleckiemu, Bogdanowi
Klikowiczowi , Wojciechowi Grubnerowi i Wojciechowi Kielkowi

oskarżonym o czyn z art.231§1kk w zw. z art. 35 ust.1 w zw. z art.6 ust.2pkt.10 ustawy o ochronie zwierząt, kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Zażalenie na wskazane postanowienie wniósł oskarżyciel posiłkowy substydniarny Stowarzyszenie Obrona Zwierząt i zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie przepisu art. 118kpk poprzez jego niezastosowanie, co doprowadziło do wadliwej oceny znaczenia czynności procesowej Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kielce Wschód w Kielcach dokonanej w dniu 30.12.2011 roku w sprawie sygn. akt 4Ds 425)11.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt o tyle okazało się skuteczne, że jego wniesienie umożliwiło uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie wystąpiła negatywna przesłanka procesowa skutkująca niedopuszczalnością procesu karnego określona w art. 17§1pkt.9kpk tj. brak skargi uprawnionego oskarżyciela. Jak wskazał Sąd Rejonowy Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie nie nabyło uprawnień do złożenia substydniarnego aktu oskarżenia, bowiem nie został zachowany tryb postępowania określony w art. 330§1i2kpk w zw. z art. 306§1kpk w zw. z art. 55§1kpk. W szczególności wskazano, iż w dniu 30.12.2011 roku prokurator wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, które to orzeczenie na skutek zażalenia wniesionego przez Stowarzyszenie Obrona Praw Zwierząt zostało uchylone przez Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 23 maja 2012 roku w sprawie IIKp147)12, następnie zaś prokurator wydał w dniu 29.06.2012 roku postanowienie o umorzeniu śledztwa. Postanowienie o umorzeniu śledztwa

zostało zaskarżone przez Stowarzyszenie zażaleniem wniesionym w dniu 16.07.2012 roku, niezależnie zaś od powyższego Stowarzyszenie w dniu 10.08.2012 roku wniosło subsydiarny akt oskarżenia w niniejszej sprawie. Jak wskazano w uzasadnieniu nie został spełniony warunek powtórnego umorzenia postępowania, bowiem pomimo, iż Sąd Rejonowy w postanowieniu z dnia 23 maja 2012 r. uchylając postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa wyraził pogląd, iż prokurator winien umorzyć postępowanie, a nie odmówić jego wszczęcia, postanowienie z dnia 30 grudnia 2011 roku nie zmieniło swojej postaci.

Ze stanowiskiem wyrażonym w zaskarżonym postanowieniu nie można się zgodzić, albowiem w istocie Sąd Rejonowy uchylił się od głębszej analizy pojawiającego się w niniejszej sprawie problemu, którego rozstrzygnięcie, z uwagi na wpływ na uprawnienia stron postępowania ma niewątpliwie istotne znaczenie.

Słusznie w tym zakresie zwraca uwagę skarżący na treść przepisu art. 118kpk .

Zgodnie z art. 118 § 1 k.p.k., znaczenie każdej czynności procesowej ocenia się według treści złożonego oświadczenia, a nie według nazwy nadanej tej czynności, a - zgodnie z § 2 tego art. 118 k.p.k. - błędne oznaczenie czynności procesowej nie pozbawia tej czynności znaczenia prawnego. Zgodnie przy tym z utrwalonym w tym zakresie stanowiskiem judykatury (Sąd Najwyższy w: wyroku z dnia 16 marca 2006 r., sygn. akt V KK 85/06, postanowieniu z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt III KZ 21/00, wyroku z dnia 3 listopada 2004 r., sygn. akt V KK 69/04, postanowieniu z dnia 19 sierpnia 1983 r., sygn. akt IV KZ 99/83 oraz uchwałę z dnia 30 czerwca 1971 r., VI KZP 23/71) w wypadku błędnego oznaczenia czynności procesowej dokonanej nie przez stronę, lecz przez organ procesowy, art. 118 § 1-i.2 k.p.k. ma również zastosowanie - w drodze analogii. Reprezentowanie odmiennego poglądu prowadziłoby bowiem do wniosku, że brak podstawy prawnej do zakwestionowania błędnego

oznaczenia czynności procesowej dokonanej przez organ procesowy, co w konsekwencji mogłoby prowadzić niekiedy do pozbawienia stron przysługujących im uprawnień procesowych. Nie ulega wątpliwości, że orzeczenia zapadłe w toku postępowania oceniać należy z punktu widzenia materialnej istoty i procesowego znaczenia niniejszej sprawie Sąd Rejonowy powyższego nie przeanalizował przyjmując, że skoro prokurator w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego pod sygnatura 4Ds425)11 w dniu 30 grudnia 2011 roku wydał postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, to nie ma żadnych podstaw by uznać, że w istocie jest umorzeniem postępowania. Tymczasem już uchylając to postanowienie w sprawie IIKp147)12 wówczas orzekając Sąd dostrzegł problem procesowego znaczenia postanowienia z dnia 30.12.2011 roku analizując przebieg tego postępowania, a w szczególności rodzaj podejmowanych czynności procesowych. Dlatego też, uwzględniając treść art. 118kpk, ustalenie znaczenia prawnego decyzji prokuratora z dnia 30.12.2011 roku winno nastąpić poprzez zestawienie treści obowiązujących przepisów regulujących warunki i dopuszczalność odmowy wszczęcia i umorzenia postępowania z oceną rzeczywiście prowadzonych w toku tego postępowania czynności procesowych.

Sąd Rejonowy winien nadto, uwzględniając kwalifikację prawną wskazaną w akcie oskarżenia, rozważyć, czy Stowarzyszenie Obrony Zwierząt może być uznane za pokrzywdzonych w rozumieniu art. 49§1kpk.

Uwzględniając wyżej wskazane argumenty Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

SSOA. Babilon-Domagala

SSO Z. Karamara

SSO A. Szeliga

*Niniejsze postanowienie jest prawomocne
oskarżeniu nie podlega*

Na oryginał właściwe podpisy
Za zgodność świadczy
[Signature]
[Signature]